

Συγκέντρωση πρωινού Κυριακής
3 Απριλίου 2011

Περιμένοντας στον δρόμο προς τη Δαμασκό
Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Ένα από τα πιο αξιοσημείωτα γεγονότα στην ιστορία του κόσμου συνέβη στο δρόμο προς τη Δαμασκό. Γνωρίζετε καλά την ιστορία του Σαύλου, ενός νέου άνδρα που: «κακοποιούσε την εκκλησία, μπαίνοντας σε κάθε σπίτι... [παραδίδοντας τους Αγίους] στη φυλακή»¹. Ο Σαύλος ήταν τόσο εχθρικός, που πολλά μέλη της πρωταρχικής εκκλησίας εγκατέλειψαν την Ιερουσαλήμ με την ελπίδα να ξεφύγουν από τον θυμό του.

Ο Σαύλος τους καταδίωξε. Αλλά καθώς: «πλησίαζε στη Δαμασκό... ξαφνικά άστραψε γύρω του φως από τον ουρανό

»και πέφτοντας κάτω στη γη, άκουσε μια φωνή να του λέει: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;»².

Αυτή η στιγμή μεταμόρφωσης άλλαξε τον Σαύλο για πάντα. Πράγματι, άλλαξε τον κόσμο.

Ξέρουμε ότι τέτοιες εκδηλώσεις συμβαίνουν. Στην πραγματικότητα, καταθέτουμε μαρτυρία ότι μια παρόμοια θεϊκή εμπειρία συνέβη το 1820 σε ένα αγόρι με όνομα Τζόζεφ Σμιθ. Είναι σαφής και βέβαιη η μαρτυρία μας ότι οι ουρανοί είναι ανοιχτοί και ότι ο Θεός μιλάει στους προφήτες και τους αποστόλους Του. Ο Θεός ακούει και απαντάει στις προσευχές των παιδιών Του.

Παρά ταύτα, υπάρχουν μερικοί που αισθάνονται ότι εκτός κι αν έχουν μια εμπειρία παρόμοια με του Σαύλου ή του Τζόζεφ Σμιθ, δεν μπορούν να πιστέψουν. Στέκονται έμπροσθεν των υδάτων του βαπτίσματος, αλλά δεν εισέρχονται. Περιμένουν στο κατώφλι της μαρτυρίας, αλλά δεν μπορούν να αναγνωρίσουν την αλήθεια. Αντί να πάρουν μικρά βήματα πίστης στο μονοπάτι του μαθητή, θέλουν κάποιο εντυπωσιακό γεγονός να τους αναγκάσει να πιστέψουν.

Σπαταλούν τις ημέρες τους περιμένοντας στο δρόμο προς τη Δαμασκό.

Η πίστη έρχεται βήμα προς βήμα

Μία αγαπητή αδελφή ήταν πιστό μέλος της Εκκλησίας για όλη την ζωή της. Αλλά είχε μια προσωπική λύπη. Χρόνια πριν, η κόρη της είχε πεθάνει μετά από μια μικρή σε διάρκεια αρρώστια και οι ουλές από αυτή την τραγωδία ακόμα την κυνηγούσαν. Αγωνιούσε με τις βαθιές ερωτήσεις που συνοδεύουν ένα τέτοιο γεγονός. Ειλικρινώς απεδέχθη ότι η μαρτυρία της δεν ήταν όπως ήταν πριν. Αισθανόταν ότι εκτός κι αν οι ουρανοί ανοίξουν για εκείνη, δεν θα μπορούσε να πιστέψει ξανά.

Επομένως, βρέθηκε να αναμένει.

Υπάρχουν πολλοί άλλοι που, για διάφορους λόγους, βρίσκονται να περιμένουν στο δρόμο προς τη Δαμασκό. Αναβάλλουν το να δεσμευτούν τελείως ως μαθητές. Ελπίζουν να λάβουν την ιεροσύνη, αλλά διστάζουν να ζουν άξιοι για αυτό το προνόμιο. Επιθυμούν να εισέλθουν στον ναό, αλλά αναβάλλουν την τελική πράξη πίστης για να καταστήσουν τον εαυτό τους ικανό. Περιμένουν να τους δοθεί ο Χριστός σαν ένας θαυμάσιος πίνακας του Καρλ Μπλοχ - για να αφαιρέσει μια για πάντα όλες τις αμφιβολίες και τους φόβους τους.

Η αλήθεια είναι, εκείνοι που επιμελώς επιζητούν να μάθουν για τον Χριστό τελικά θα Τον γνωρίσουν. Θα λάβουν προσωπικά ένα ουράνιο πορτρέτο του Διδασκάλου, μολονότι τις περισσότερες φορές έρχεται σε μορφή παζλ -- κομμάτι-κομμάτι. Κάθε ένα από τα κομμάτια μπορεί να μην είναι εύκολα αναγνωρίσιμο από μόνο του, μπορεί να μην είναι φανερό το πώς σχετίζεται με το σύνολο. Κάθε κομμάτι μας βοηθά να καταλάβουμε την μεγάλη εικόνα λίγο πιο ξεκάθαρα. Τελικώς, αφού συγκεντρωθούν μαζί αρκετά κομμάτια, αναγνωρίζουμε την μεγάλη ομορφιά του συνόλου. Κατόπιν, παρατηρώντας την εμπειρία μας, βλέπουμε ότι ο Σωτήρας είχε πράγματι έλθει κοντά μας -- όχι μονομιάς αλλά σιωπηλά, ευγενικά, σχεδόν απαρατήρητα.

Αυτή μπορεί να γίνει η εμπειρία μας, αν κινηθούμε προς τα εμπρός με πίστη και δεν περιμένουμε πολύ στο δρόμο προς τη Δαμασκό.

Ακούστε και υπακούστε

Σας δίνω μαρτυρία ότι ο Πατέρας μας στους Ουρανούς αγαπά τα παιδιά Του. Μας αγαπά. Σας αγαπά. Όταν είναι απαραίτητο, ο Κύριος ακόμα και θα σας σηκώσει επάνω από τα εμπόδια καθώς αναζητάτε την ειρήνη Του με καρδιά συντετριμμένη και πνεύμα

μεταμελημένο. Συχνά μας μιλά με τρόπους που μπορούμε μόνο να ακούσουμε με την καρδιά μας. Για να ακούσουμε την φωνή Του καλύτερα, θα ήταν συνετό να χαμηλώσουμε την ένταση του θορύβου του κόσμου στην ζωή μας. Αν αγνοήσουμε ή φράξουμε τις προτροπές του Πνεύματος για οποιοδήποτε λόγο, γίνονται όλο και λιγότερο αισθητές μέχρι που δεν μπορούμε να τις ακούσουμε καθόλου. Ας μάθουμε να ακούμε τις προτροπές του Πνεύματος και κατόπιν ας είμαστε πρόθυμοι να τις υπακούσουμε.

Ο αγαπημένος μας προφήτης, Τόμας Μόνσον είναι το παράδειγμά μας σχετικά με αυτό. Οι ιστορίες της προσοχής του στους ψιθύρους του Πνεύματος είναι πολυάριθμες. Ο Πρεσβύτερος Τζέφρυ Χόλαντ διηγείται ένα τέτοιο παράδειγμα:

Μια φορά, όταν ο Πρόεδρος Μόνσον είχε μια ανάθεση στη Λουιζιάνα, ένας πρόεδρος πασσάλου τον ρώτησε αν είχε χρόνο να επισκεφτεί ένα 10χρονο κοριτσάκι με όνομα Κρίσταλ, που βρισκόταν σε τελικό στάδιο καρκίνου. Η οικογένεια της Κρίσταλ προσευχόταν να έλθει ο Πρόεδρος Μόνσον. Αλλά το σπίτι τους ήταν πολύ μακριά και το πρόγραμμά του τόσο πιεσμένο, που δεν υπήρχε χρόνος. Τότε αντί αυτού, ο Πρόεδρος Μόνσον ζήτησε από εκείνους που έδωσαν τις προσευχές στην συνέλευση πασσάλου να περιλάβουν την Κρίσταλ στις προσευχές τους. Σίγουρα ο Κύριος και η οικογένεια θα καταλάβαιναν.

Κατά την διάρκεια της συγκέντρωσης του Σαββάτου της συνέλευσης, καθώς ο Πρόεδρος Μόνσον στάθηκε να μιλήσει, το Πνεύμα ψιθύρισε: «Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σε μένα, και μην τα εμποδίζετε· επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία του Θεού»³.

«Οι σημειώσεις του έγιναν θολές. Προσπάθησε να ακολουθήσει το θέμα της συγκέντρωσης όπως είχε σχεδιαστεί, αλλά το όνομα και η εικόνα [του μικρού κοριτσιού] δεν έφευγαν από το μυαλό του»⁴.

Άκουσε το Πνεύμα και άλλαξε το σχέδιό του. Νωρίς το επόμενο πρωί, ο Πρόεδρος Μόνσον άφησε τα ενενήντα εννέα και ταξίδεψε πολλά χιλιόμετρα να πάει στο προσκέφαλο του ενός.

Όταν έφτασε, «κοίταξε ένα παιδί πολύ άρρωστο για να σηκωθεί, πολύ αδύναμο να μιλήσει. Η αρρώστιά της την είχε αφήσει τυφλή. Βαθιά συγκινημένος από το σκηνικό και από το Πνεύμα του Κυρίου... Ο αδελφός Μόνσον... πήρε το αδύναμο χέρι του παιδιού μέσα στο δικό του. 'Κρίσταλ', ψιθύρισε, 'είμαι εδώ'.

»Με μεγάλη προσπάθεια εκείνη ψιθύρισε: ‘Αδελφέ Μόνσον, ήξερα ότι θα ερχόσασταν’»⁵.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, ας προσπαθήσουμε να είμαστε ανάμεσα σε εκείνους που ο Κύριος μπορεί να εμπιστευτεί να ακούσουν τους ψιθύρους Του και να απαντήσουν, όπως έκανε ο Σαύλος στον δρόμο του προς την Δαμασκό: «Κύριε, τι θέλεις να κάνω;»⁶.

Υπηρετήστε

Άλλος λόγος που μερικές φορές δεν αναγνωρίζουμε την φωνή του Κυρίου στην ζωή μας, είναι επειδή οι αποκαλύψεις του Πνεύματος μπορεί να μην έλθουν απευθείας σε εμάς ως απάντηση των προσευχών μας.

Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς περιμένει να το μελετήσουμε πρώτα και μετά να προσευχηθούμε για καθοδήγηση καθώς επιζητούμε απαντήσεις σε ερωτήσεις και ανησυχίες στην προσωπική μας ζωή. Έχουμε την επιβεβαίωση του Επουράνιου Πατέρα μας ότι θα ακούσει και θα απαντήσει στις προσευχές μας. Η απάντηση μπορεί να έλθει μέσω της φωνής και της σοφίας φίλων και μελών της οικογένειας που εμπιστευόμαστε, μέσω των γραφών και των λόγων των προφητών.

Είναι η εμπειρία μου ότι κάποιες από τις πιο δυνατές προτροπές που λαμβάνουμε δεν είναι μόνο για το δικό μας καλό, αλλά και για το καλό των άλλων. Αν σκεφτόμαστε μόνο τον εαυτό μας, ίσως να χάσουμε κάποιες από τις πιο δυνατές εμπειρίες και βαθιές αποκαλύψεις της ζωής μας.

Ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ δίδαξε αυτήν την ιδέα όταν είπε: «Ο Θεός μάς αντιλαμβάνεται και μας προσέχει. Αλλά είναι συνήθως μέσω άλλου ατόμου που ικανοποιεί τις ανάγκες μας. Επομένως, είναι ζωτικής σημασίας να υπηρετούμε ο ένας τον άλλον»⁷. Αδελφοί και αδελφές, ο καθένας μας έχει ευθύνη διαθήκης να είναι ευαίσθητος στις ανάγκες των άλλων και να υπηρετεί όπως έκανε ο Σωτήρας -- να προσεγγίζει, να ευλογεί και να ανυψώνει εκείνους γύρω μας.

Συχνά, η απάντηση στην προσευχή μας δεν έρχεται όσο είμαστε γονατισμένοι αλλά όσο στεκόμαστε, υπηρετώντας τον Κύριο και υπηρετώντας τους γύρω μας. Οι ανιδιοτελείς πράξεις υπηρετήσης και αφιέρωσης εξευγενίζουν το πνεύμα μας, αφαιρούν τα λέπια από τα

πνευματικά μάτια μας και ανοίγουν τους καταρράκτες του ουρανού. Όταν είμαστε η απάντηση στην προσευχή κάποιου, συχνά βρίσκουμε την απάντηση στην δική μας.

Δώστε μαρτυρία

Υπάρχουν στιγμές που ο Κύριος αποκαλύπτει σε μας πράγματα που αφορούν μόνο εμάς. Ωστόσο, σε πολλές, πολλές περιπτώσεις, εμπιστεύεται τη μαρτυρία της αλήθειας σε εκείνους που θα μιλήσουν γι' αυτήν στους άλλους. Αυτή ήταν η περίπτωση με κάθε προφήτη από την εποχή του Αδάμ. Περαιτέρω, ο Κύριος περιμένει από τα μέλη της Εκκλησίας Του, να «ανοίξουν» το στόμα [τους] κάθε στιγμή, διακηρύσσοντας το ευαγγέλιό [Του] με ήχο υπέρτατης χαράς»⁸.

Αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. Μερικοί θα προτιμούσαν να σύρουν μια χειράμαξα διασχίζοντας τις πεδιάδες από το να ανοίξουν συζήτηση επάνω στο θέμα της πίστης και της θρησκείας στους φίλους και συναδέλφους τους. Ανησυχούν για το πώς θα τους κρίνουν ή πώς θα βλάψει την σχέση τους. Δεν πρέπει να είναι έτσι, επειδή έχουμε ένα χαρμόσυνο μήνυμα να δώσουμε και έχουμε ένα μήνυμα χαράς.

Χρόνια πριν, η οικογένειά μας ζούσε και εργαζόταν ανάμεσα σε ανθρώπους που, σχεδόν πάντα, δεν ήταν της πίστης μας. Όταν μας ερωτούσαν πώς ήταν το σαββατοκύριακό μας, προσπαθούσαμε να παραλείψουμε όλα τα συνηθισμένα θέματα --όπως αθλητικά, ταινίες ή ο καιρός-- και προσπαθούσαμε να μιλήσουμε για μερικές θρησκευτικές εμπειρίες που είχαμε ως οικογένεια κατά την διάρκεια του σαββατοκύριακου -- παραδείγματος χάριν, αυτό που είπε ένας νέος ομιλητής για τα πρότυπα από το *Για την ενδυνάμωση των Νέων* ή για το πώς συγκινηθήκαμε από τα λόγια ενός νέου άνδρα που έφρευγε για την ιεραποστολή του ή για το πώς το ευαγγέλιο και η Εκκλησία μας έχουν βοηθήσει ως οικογένεια να υπερνικήσουμε μια συγκεκριμένη δυσκολία που είχαμε. Προσπαθούσαμε να μην είμαστε συμβουλευτικοί ή κουραστικοί. Η γυναίκα μου, Χάριετ, πάντα ήταν η καλύτερη στο να βρίσκει κάτι να πει που να προκαλεί έμπνευση, να είναι ανυψωτικό ή αστείο. Αυτό συνήθως θα οδηγούσε σε πιο βαθιές συζητήσεις. Το ενδιαφέρον πράγμα είναι ότι κάθε φορά που μιλούσαμε με φίλους για την αντιμετώπιση των δυσκολιών της ζωής, συχνά ακούγαμε το σχόλιο: «Είναι εύκολο για εσάς, έχετε την Εκκλησία σας».

Με τόσες πολλές πηγές κοινωνικών μέσων, και πληθώρα περισσότερο ή λιγότερο χρήσιμων μηχανημάτων στη διάθεσή μας, η διάδοση των καλών νέων του ευαγγελίου είναι πιο εύκολη και ο αντίκτυπος πιο μεγαλεπήβολος από ποτέ άλλοτε. Στην πραγματικότητα, φοβάμαι

σχεδόν ότι κάποιιοι που ακούν, έχουν ήδη στείλει μηνύματα, κάτι σαν: «Μιλά για 10 λεπτά και ακόμα κανέναν παραλληλισμό με την αεροπορία!» Αγαπημένοι μου νεαροί φίλοι, ίσως η ενθάρρυνση του Κυρίου να «ανοί[ξετε] το στόμα [σας]»⁹, να περιλαμβάνει σήμερα το «χρησιμοποιήστε τα χέρια σας» να κάνετε ιστολόγια και να στείλετε μηνύματα το ευαγγέλιο σε όλον τον κόσμο! Αλλά σας παρακαλώ να θυμάστε, όλα στον κατάλληλο τόπο και τον κατάλληλο χρόνο.

Αδελφοί και αδελφές, με τις ευλογίες της σύγχρονης τεχνολογίας, μπορούμε να εκφράσουμε ευγνωμοσύνη και χαρά για το μέγα σχέδιο του Θεού για τα παιδιά Του με τρόπο που να εισακουστεί όχι μόνο στο μέρος εργασίας μας αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Μερικές φορές μια μόνο έκφραση μαρτυρίας μπορεί να υποκινήσει γεγονότα που θα επηρεάσουν την ζωή κάποιου για την αιωνιότητα.

Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να διαδώσουμε το ευαγγέλιο είναι μέσω παραδείγματος. Αν ζούμε σύμφωνα με τα πιστεύω μας, οι άνθρωποι θα το παρατηρήσουν. Αν η μορφή του Ιησού Χριστού λάμπει στην ζωή μας¹⁰, αν είμαστε χαρούμενοι και σε ειρήνη με τον κόσμο, οι άνθρωποι θα θέλουν να ξέρουν γιατί. Ένα από τα σπουδαιότερα κηρύγματα που έχουν ειπωθεί για το ιεραποστολικό έργο είναι η απλή σκέψη που έχει αποδοθεί στον Άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης: «Κήρυξε το ευαγγέλιο πάντοτε και, αν χρειαστεί, χρησιμοποίησε λέξεις»¹¹. Οι ευκαιρίες να το κάνουμε αυτό είναι γύρω μας. Μην της χάσετε περιμένοντας πολύ καιρό στο δρόμο προς τη Δαμασκό.

Ο δρόμος μας προς τη Δαμασκό

Δίνω μαρτυρία ότι ο Κύριος μιλά στους προφήτες και τους αποστόλους Του στην εποχή μας. Επίσης μιλά σε όλους όσους έρχονται σε Αυτόν με καρδιά ειλικρινή και πρόθεση πραγματική¹².

Μην αμφιβάλλετε. Να θυμάστε: «Μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν»¹³. Ο Θεός σας αγαπά. Ακούει τις προσευχές σας. Μιλά στα παιδιά Του και προσφέρει παρηγοριά, ειρήνη και κατανόηση σε εκείνους που τον επιζητούν και Τον τιμούν με το να περπατούν στο δρόμο Του. Δίνω την ιερή μαρτυρία μου ότι Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών προοδεύει. Έχουμε έναν ζώντα προφήτη. Αυτής της εκκλησίας ηγείται Εκείνος του οποίου το όνομα φέρει, δηλαδή του Σωτήρος Ιησού Χριστού.

Αδελφοί και αδελφές, αγαπητοί φίλοι, ας μην περιμένουμε πολύ καιρό στον δρόμο *μας* προς τη Δαμασκό. Αντιθέτως, ας κινηθούμε προς τα εμπρός θαρραλέα, με πίστη, ελπίδα και αγάπη και θα ευλογηθούμε με το φως που όλοι επιζητούμε στο μονοπάτι της αληθινής ιδιότητας του μαθητού. Γι' αυτό προσεύχομαι και σας αφήνω την ευλογία μου, στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Πράξεις 8:3.
2. Πράξεις 9:3-4.
3. Κατά Μάρκον 10:14.
4. Βλέπε Τζέφρυ Χόλαντ, "President Thomas S. Monson: Always 'on the Lord's Errand,'" *Tambuli*, Οκτ. - Νοέμβρ. 1986, 20.
5. Τζέφρυ Χόλαντ, *Tambuli*, Οκτ. - Νοέμβρ. 1986, 20.
6. Πράξεις 9:6.
7. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, (2006), 82.
8. Διδαχή και Διαθήκες 28:16.
9. Διδαχή και Διαθήκες 60:2.
10. Βλέπε Άλμα 5:14.
11. Στο William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), 22.
12. Βλέπε Μορόνι 10:3-5.
13. Κατά Ιωάννην 20:29.